ret Kvinderne i England fra at faa Stemmeret, men de har ogsaa forebygget, at en stor Del af den mandlige Befolkning har kunnet sikre sig Stemmeret. Hvorledes skulde vi saa kunne vente, at en Resolution af Senatet skulde kunne paavirke Mænd som Mr. Asquith, den nuværende Konseilspræsident i England? Men jeg har det Haab, at Resolutionen vil faa en mærkbar Indflydelse paa *det britiske Folks offentlige Mening*. Hvis den gør det, vil den have opnaaet noget henimod en Tingenes Tilstand, som de fleste af os ønsker virkeliggjort. Der er ingen Grund hvorfor det blotte Faktum, at vi er et yngre Samfund, skulde hindre os i at sende et magtpaaliggende Bud til Storbrittanien, som skulde underrette dettes Folk om, at vi troer, at de vilde handle i bedste Overensstemmelse med Landets Interesse ved at udvide Valgretten til Kvinderne. Om vi end er yngre i Aarene, maa man dog medgive, at i meget af vor Lovgivning er vi mindst halvtredsindstyre Aar forud for det gamle Land. Med Hensyn til vor Valgret er vi endnu længere forud for det. For at unge Mænd i Storbrittanien skal kunne udøve deres Valgret er det nødvendigt at selve deres Hjem bliver sønderlemmet. En ung Mand kan ikke glæde sig over sin Stemmeret der uden at forlade sin Faders Hus og indakkordere sig — skal vi sige — hos sin nærmeste Nabo? En Mand kan have syv Sønner levende under samme Tag og alle have naaet Manddoms Aarene, og dog kan ikke en eneste af dem afgive sin Stemme. Hans Sønner maa forlade deres Faders Hus, før de kan nyde det frigjorte Borgerskabs Privilegium. Sikkert er vi komne langt forbi dette Stadium i Australien. Vi giver ikke alene Stemmeret til alle vore Mænd, men vi har tilstrækkelig Tillid til vore Kvinders Værd til at frigøre vore Hustruer og Søstre. Det af Senator Rae indbragte omfattende Forslag bekræfter, at idet vi har givet Stemmeret til Kvinder har vi intetsomhelst gjort for at standse det australske Folks Aspirationer. Snarere har vi gjort noget for at forbedre vort Folks Vilkaar. Vi har Ret til at sige til Storbrittanien, at vi har prøvet Virkningerne af denne Reform ligesom vi har prøvet adskillige andre Reformer, som Storbrittanien endnu ikke har vovet sig ind paa. Det er aldeles paa sin Plads, at vi skal give Fordelen af vore Erfaringer til det Land, vi kom fra. Vi er sikkert berettigede til at sige til England: »Da vi er Dele af Eders Race, og da vi har Slægt i Eders Land, tror vi, at vi har Ret til at sige Eder at denne vor Reform af Konstitutionen har havt en udmærket Virkning i Australien, og at I ikke vilde gøre noget urigtigt ved at forsøge det samme i Storbrittanien«.

Personligt troer jeg, at Vedtagelsen af Kvindernes Stemmeret vilde hjælpe Storbrittanien ud af den Taage og det Mørke i politisk Henseende, i hvilket det lever den Dag i Dag«.

Senator de Largie (Vest Australien). Da jeg saa dette Forslag var jeg sikker paa det vilde gaa igennem uden nogen Opposition og jeg er bleven overrasket ved at finde i dette Senat og i dette Herrens Aar en Levning af den gamle konservative Magt forberedt paa at modgaa dette godt anlagte Princip. Om vi levede i et af de gamle Lande i Verden, var det ikke andet end hvad vi kunde vente, men i et ungt Land som dette, hvilket alt har erfaret Fordelene ved, at Kvinderne har faaet Stemmeret, er det en sand Overraskelse at finde at der blot er et Individ tilbage der staar fjendtligt til Principet. Senator Gould, som diskuterede Forslaget, undgik omhyggeligt at berøre, om selve Principet var rigtigt eller ej. Han dækkede sig bag Spørgsmaalet om, hvorvidt vi havde Ret til at give Raad til de ældre Lande i Verden. (Fortsættes.)

Kongressen i Stockholm i 1911

fra 11. Juni til 17. Juni.

Vi underretter herved de i Alliancen gennem Valgretsforbundet staaende Kvinder om, at det i London omtalte og forudbestemte Møde i Stockholm nu staar for Døren. Mrs Chapman Catt har meldt sin Ankomst hertil (paa Gennemrejse til Stockholm) midt i Marts. Programmet for Mødedagene er udsendte. Endnu tager man tilfølge mulige Anmodninger fra Landene om Ændringer. Thi endnu er Programmet kun et Forslag.

Vi opfordrer herved danske Kvinder baade i og udenfor Alliancen til at rejse derop og følge de interessante Forhandlinger. Desuden bydes paa adskillige Ture og selskabeligt Samvær.

Fra Sverige.

Centralstyrelsen för Landsföreningen för Kvinnans Politiska Rösträtt.

Det var i Stockholm at Landsföreningen havde sit Aarsmøde iaar med alle sine Delegerede fra Nær og Fjern. Den Ordførande (Formanden) Dr. Lydia Wahlstrom aabnede Modet, idet hun bød alle Velkommen. Dr. Lydia Wahlstrøm, Frøken Signe Bergman, Fru Ezaline Boheman. Cand. phil. Thorstensen og Frøken Torborg Widebeck omvalgtes til Ordførande, Vice Ordførande, Sekretær, Kasserer og Vice-Kasserer. Man havde gjort sig endel Forhaabninger om Fremgang for Kvinderne; men et Besøg hos Overdirecteur Widell, som havde det statistiske Arbejde under sig viste, at det vilde trække længe ud inden et Resultat kunde fremlægges færdigt af de Undersøgelser, man havde foretaget.

Det Aarsmøde, der var sammentraadt den 9. Januar i Stockholm, besluttede straks at sende en Skrivelse til Statsministeren. Det Svar, vedkommende Minister gav, var ikke saa imødekommende som ventet. Man havde ønsket at vide Besked om Virkningerne af den politiske Stemmeret i de Stater, hvor Kvinderne var komne i Besiddelse af den. Man var ikke naaet til at samle det nødvendige Materiale endnu, men Overdirektøren havde faaet en delvis Ferie fra sine andre Arbejder for desto bedre at kunne gøre denne Undersøgelse.

Forresten fandt Ministeren nu som før, at man maatte se Virkningen af den Udvidelse af Stemmeretten, som Mændene havde faaet efter Valgretsreformen. Valgmændenes Antal var nu blevet mere end fordoblet. Det kunde ikke være foreneligt med forsvarlig Politik at skride til en fortsat Udvidelse, før man havde indhentet Erfaringer om Virkningen af den stedfundne Reform.

Frøken Anna Whitlock talte om de socialistiske Kvinder og L. K. P. R. Taleren pegede hen paa Socialisternes Københavnerkongress i Sommeren 1910, da de svenske socialdemokratiske Kvinder sluttedede sig til *Tysklands* Forslag om, at intet Samarbejde med de »borgerlige« Kvinder skulde finde Sted. Hun omtalte, hvorledes man i Sverige havde siddet og ventet paa, hvad der nu vilde ske — men intet var sket! De svenske Kvinder stod bestandigt enige i Arbejdet og kun et Faatal af socialdemokratiske Kvinder havde trukket sig ud. Man kunde saaledes haabe, at Kvinderne skulde vedblive at holde sammen i Arbejdet for deres Sag.

Vi vil endnu nævne Frøken Ellen Wester, som om Aftenen gav en Redegørelse for Verdenssituationen set fra Kvindestemmerets Synspunkt. »Dagny« har lovet senere at fremføre dette i sin Helhed.

Medlemmerne af L. K. P. R., der repræsenterer 153 Foreninger med over 11,000 Medlemmer, udtaler i Anledning af den paagaaende Revision af Ægteskabslovstiftningen — som sit Ønske, at Lovbestemmelserne maa blive saaledes affattede, at den gifte Kvinde tilsammen med Formynderskabets Ophævelse maa faa fuld Ligestilling med Manden saaledes, at Ægtefællernes Ligeberettigelse baade i Hjemmet og ligeoverfor Børnene saavelsom i formueretlig Henseende, tilfulde maa varetages. (Uddrag efter »*Dagny*«).

Norge.

Det har vakt almindelig Glæde i Norge som hos alle Suffragister, at Frøken Anna Rogstad — Suppleant for Generalkrigskommissair Bratlie — kommer til at indtage hans Stortingsplads under hans Fraværelse i Embeds Medfør og saaledes kommer til at sidde som første kvindelige Repræsentant i Norges Storting.

Rettelse.

Paa 4de Side, 1ste Spalte, af Bladet fra Januar 1911 omtales, at Mrs Fawcetts Datter Philippa vandt højeste Pris i den mathematiske Kappestrid. Hun var i Virkeligheden »*Senior Wrangler*« *som er Betegnelsen paa Pristageren.* Hun maatte overgive sin Sejr til den næste i Rækken, som fik Navnet »Senior Wrangler«*) da en Kvinde ikke fik Lov at sidde inde med denne Værdighed. Jeg haaber at Bladets ærede Læsere heraf vil forstaa Redacteurens Fejltagelse.

*) Cambridge Universitets Landabilist.

Redigeret af Fru *Johanne Münter*,
Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. Kbhvn.